

som omhandler, at naar 10 Familiefædre forlange Brugten af Kirken, skulle de faae den, forudsat at de ere Sognebaandslosere. Det synes, at denne Bestemmelse skal være Stridsæblet, saaledes at, naar den bliver vedtagen, falder Loven, hvis ikke, gaar den igjennem. Det forekommer mig, at det er løierligt, at denne Bestemmelse kan spille en saa stor Rolle, thi den er, som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Hoyer Møller) yttrede, af en meget uskyldig og tam Natur. Falder denne Bestemmelse, saa er Ulykken ikke større, end at saa gaar det, som Ordproget siger, at, naar Bjerget ikke vil komme til os, maa vi gaa til Bjerget, og naar altsaa Kirken ikke kan benyttes, maa Sognebaandsloserne gaa til den Præst, som de have sluttet sig til. Det forekommer mig derfor virkelig, som det er blevet sagt, at Bestemmelsen er meget uskyldig. Men naar jeg med Interesse faae hen til Indbringelsen af dette Lovforslag, saa var det, hvad jeg ingenlunde vil dølgge, fordi jeg troede, at der gjennem Lovforslaget kunde indkomme en Bestemmelse, som lettede det usorvarlige Tryk, der hviler paa Dannelsen af Frimenigheder. Sa, det er næsten gjort umuligt at danne en Frimenighed. Der er en saadan Menighed oppe paa Mors. Den har været 2 Aar om at skaffe sig en Kirke og 3 Aar om at skaffe sig en Præst. Der er jo nemlig den Bestemmelse, at Præsten skal være en Præst af Folketirken, men det er dog virkelig meget vanskeligt at bevæge en Mand, som er ansat i et Kald, til at forlade sit Kald og flytte hen til en Frimenighed. Dette er imidlertid slet, men jeg tror rigtignok ikke, at det vil ske meget ofte. Altsaa, naar Bedkommende ingen Præst kunde faae i 3 Aar paa Grund af denne Bestemmelse, saa mener jeg dog, at dette var et svært Tryk; det var ogsaa et Tryk for disse Folk at bygge en saa stor Kirke, som de behøvede; det kostede 8,000 Rd. Jeg mener altsaa, at denne Lov kunde have været benyttet saaledes, at der kunde være kommet ind i den en Bestemmelse, som hævdede dette Tryk, idet den sagde, at, naar en Del af Menigheden samlede sig om en Kandidat, som havde aflagt de nødvendige Prøver, skulde man ikke

kunne nægte ham Ordination, hvilket virkelig synes at være en billig Fordring, og i Forbindelse dermed indrømmede Bedkommende at benytte Sognekirken, forsaavidt Sognepræsten ikke selv benyttede den. Jeg maa nu gjøre opmærksom paa, at nærværende Lov kun taler om Sognebaandslosere, men for at Sognebaandsløsning skal kunne finde Sted, hører der jo nødvendigvis to Ting til. Den ene er, at Menighedsmedlemmerne ikke sympatisere med den Præst, de have, men der er ogsaa en anden Betingelse, og det er den, at der er en Præst i Nærheden, til hvem de kunne slutte sig. Naar der nu ingen Præst er, ere disse Folk virkelig slemst stillede; naar de heller ikke kunne danne en Frimenighed. Vi hørte nys af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds, at der var en Menighed, hvor der kun var en Gnefte, der sluttede sig til Sognepræsten, medens alle de andre af Sognets Bøvere vare Sognebaandslosere; dette er jo en Kjendsgjerning, som Folkethingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds fremhævede. Men disse Folk ere slet ikke saa ilde stillede, thi de kunne jo gaa hen til de Præster, til hvem de have sluttet sig, og som formodentlig ere i Nærheden. Men sæt nu, at der vidt og bredt ingen Præst er at faae, saa er man virkelig slemst stillet. En æret Folkethingsmand behagede at sige, at det var kun et enestaaende Exempel, og at det ikke burde fremhæves. Jeg tror ikke, at det er enestaaende; jeg tror, at der er ikke saa faa Exempler derpaa baade her paa Sjælland og i Sylland og paa andre Steder. Jeg kan anføre et Exempel, og det er det, at der indkom Klage over en Præst til Ministeriet, og denne Klage var undertegnet af Provsten, og den var undertegnet af Biskoppen, og den var undertegnet af Amtmanden, og dert yttredes, at denne Præst var en Umulighed i Sognet, men han sidder der endnu. Er der ingen Trang for Menigheden til at faae en Præst efter eget Skjøn? Jeg maa i det Hele taget forundre mig over den Maade, hvorpaa de forffjellte Kirkeministre have stillet sig til disse kirkelige Tilstande. Det er jo dog en naturlig Ting, at, efter at vi vare gaaede over fra en abso-